

«Τραγούδια χωρίς σύνορα»

Έξι καταξιωμένοι μουσικοί, ο Μιχάλης Πλατύρραχος με την κρητική του λύρα, ο Παναγιώτης Καλανδράνης με την κιθάρα του, η Γεωργία Γιάτι στο τραγούδι, ο Deniz Simsek (Σάζι), ο Adem Yilmaz (κρουστά) και η Ayse Goknur Shanal (τραγούδι) θα μας ταξιδέψουν στις μουσικές της Μικράς Ασίας σε μια μοναδική συναυλία στο Opera House

Photo courtesy of Emmanuel Angelicas

Πέρα από την αγάπη σας για την κρητική λύρα και το νησί μας, έχετε κάποια άλλη σχέση/καταγωγή από εκεί;

Οι γονείς μου και οι δύο είναι από την Κρήτη. Ο πατέρας μου είναι από τις Κουρούτες Αμαρίου και η μητέρα μου από την Αγία Γαλήνη (το γένος Μπαργιατάκη). Και οι δύο είναι Ρεθεμνιώτες. Ρίζες όμως από το σόι του πατέρα μου απ' την πλευρά της μάνας του έχω από τη Γέννα Αμαρίου και τον Μέρωνα. Αλλά έχουμε συγγενείς παντού και στον Άη Γιάννη έχει παρακλάδι η ρίζα μου απ' το σόι του πατέρα μου πάλι απ' την προγιαγιά μου. Εμείς βέβαια είμαστε γεννημένοι στην Αυστραλία.

Το 2001 είχατε έρθει στην Κρήτη και είχατε παίξει στο χωριό του πατέρα σας, μιλήστε μας γι' αυτή την ιδιαίτερη στιγμή.

Ίσως το πιο συγκινητικό αποκορύφωμα της ζωής μου υπήρξε αυτό το Πανηγύρι του Αγίου Τίτου στο χωριό του πατέρα μου, στις Κουρούτες Αμαρίου το 2001. Μπροστά σε ένα καταπληκτικό κοινό φίλων και συγγενών, ανθρώπων που άφησε ο πατέρας μου για να μεταναστεύσει στην Αυστραλία, έπρεπε να εξωτερικεύσω τη ψυχή της Κρήτης που κουβαλούσα μέσα μου, απ' την ξενιτιά που μου 'χαν επιφορτώσει οι γονείς μου. Η συγκίνηση υπήρξε μεγάλη, σ' αυτό το κλίμα το πρωτοφανές για 'μένα. Ακούστηκαν πολλές μαντινάδες που έχουν χαραχτεί στο μυαλό μου, ρίμες ολόκληρες για την προσφορά μου στην διάδοση της Κρητικής παράδοσης στην άλλη άκρη της γης. Ο Βιτωρόκωστας ο καλός μαντιναδολόγος με καλωσόρισε με την παρακάτω μαντινάδα: Η Κρήτη έχει ανοιχτή, πάλι την αγκαλιά τ'ζη, κι αισθάνεται υπερήφανη που βρίσκεσαι κοντά τ'ζη. Ο μεγάλος δάσκαλος, ο Σπύρος Σηφογιωργάκης ανέβηκε στην συνέχεια για να με παρουσιάσει ως δάσκαλος μου, που υπήρξε στα πρώτα μου βήματα. Αφού με παρουσίασε με καλωσόρισε με την παρακάτω μαντινάδα: Τση Κρήτης βασιλεύουνε τ' αστέρια τα μεγάλα, μα δε πομένεις Κρήτη μου γιατί προβαίνουν κι άλλα. Στη συνέχεια μία εξαιρετική κυρία των γραμμάτων η κυρία Ελένη Πλαγιωτάκη Σαατσάκη αφιέρωσε ολόκληρη ρίμα για τη παρουσία μου σ' αυτό το γλέντι. Οι μαντινάδες τις αυτές από τότες με συντροφεύουν και δεν τις ξεχνώ ποτέ. Απ' τις πιο αγαπημένες μου που προσφώνησε εκείνο το βράδυ είναι και οι εξής: Άνοιξε την αγκάλη σου, Κρήτη Λεβανογέννα, για να φωλιάσει ένα πουλί αφού 'ρθεν' απ' τα ξένα. Κι άνε κονεύγει αλάργο σου δεν σε ξεχνά ποτές του, και παίζει για χατήρι σου τση γλυκοκοντυλιές σου. Όταν όμως άκουσα την παρακάτω μαντινάδα εδάκρυσα από συγκίνηση: Να 'χεις τση Κρήτης την ευχή, τση ξενιτιάς λεβέντη, π' ανήμενε σε να φανείς για 'να πανώριο γλέντι.

Τελευταία φορά που ήρθατε στην Ελλάδα πότε ήταν;

Το 2010 και πριν από αυτό το 2001. Μας λείπει η Ελλάδα η Κρήτη πολύ. Ίσως επειδή τα τελευταία 20 χρόνια την έχουμε ζήσει συνολικά γύρω στους 2 μήνες και μας λείπουν οι άνθρωποι μας, όλοι εσείς.

Πως ξεκίνησε η αγάπη σας για την λύρα και από ποιούς επηρεαστήκατε;

Μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον με έντονες τις Κρητικές συνήθειες που διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα και τα πιστεύω μου καθορίζοντας την μετέπειτα πορεία μου. Στην ηλικία των 10 χρονών ζήτησα από τον πατέρα μου μια Κρητικά λύρα. Τότες μεγάλη επιρροή στην ώθηση αυτής της απόφασης υπήρξαν οι κασέτες που έπαιζε ο πατέρας μου στ' αμάξι του Βασίλη Σκουλά, Νίκου Ξυλούρη και Κώστα Μουντάκη. Από την ηλικία των 10 χρονών λοιπόν πρωτόπιασα τη λύρα. Την αγάπησα χωρίς διακοπή μέχρι σήμερα. Την έσφιξα στα χέρια μου σαν κάτι το πολύτιμο το ιερό. Έσκυπα με λατρεία απάνω στο όργανο που από

'κεινη την στιγμή μέχρι σήμερα αποτελεί σημαντικό παράγοντα στη ζωή μου. Κάνω από τότες ότι μπορώ σαν Κρητικός.

Πως αισθανόσαστε ως παιδί που ερχόντουσαν στο σπίτι σας τόσο σπουδαίοι Κρητικοί καλλιτέχνες;

Ευτύχησαν να θαυμάσουν τα παιδικά μάτια μου, ξακουστούς λυράρηδες που φιλοξενούνταν στο σπίτι

ερχόταν η πολυπόθητη στιγμή της γνωριμίας μας θυμάμαι συγκεκριμένα όταν είδα τον Κώστα Μουντάκη στην ηλικία των 11 χρονών εσάστισα μπροστά του. Αφού η γυναίκα του η Αγγελική είπε στον αείμνηστο δάσκαλο: - Κώστα, πιάσε το κοπέλι αγκάλιασε το δεν το βλέπεις πώς κάθεσαι δίπλα σου;

Στην Αυστραλία, ως παιδί, πως κάνατε μαθήματα λύρας; Ποιος σας βοήθησε, γιατί δεν είναι από τα

του πατέρα μου κατά τις περιόδους τους στην Αυστραλία για τους εορτασμούς της Μάχης της Κρήτης και να δεχτώ μαθήματα από αυτούς. Στην παιδική μου μνήμη έχουν χαραχτεί ανεξίτηλα οι συμβουλές ονομαστών δασκάλων στο ύψος των αείμνηστων Σπύρου Σηφογιωργάκη και Κώστα Μουντάκη. Βέβαια με τον Κώστα Μουντάκη έχω και βιντεοσκοπημένο υλικό εκμάθησης της Κρητικής λύρας που ακόμη μέχρι σήμερα μελετώ αφού αποτελεί αστείρευτη πηγή έμπνευσης. Τους λυράρηδες τότε για μας εδώ στη ξενιτιά που δεν είχαμε την δυνατότητα να τους βλέπουμε σε καθημερινή βάση όπως τα παιδιά της Κρήτης παρά μόνο στα εξώφυλλα των δίσκων, στην παιδική μας φαντασία φάνταζαν σαν κάτι μυθικό ανάλογο με τους ήρωες της Ελληνικής μυθολογίας. Όταν λοιπόν

εύκολα μουσικά όργανα.

Η εκμάθηση της Κρητικής λύρας ήταν πολύ δύσκολη υπόθεση. Σίγουρα πολύ πιο δύσκολη από την σημερινή εποχή γιατί σήμερα υπάρχει το YouTube το διαδίκτυο οι σχολές που κάνουν κάθε αναζήτηση εκμάθησης πολύ πιο εύκολη. Τότες δεν υπήρχε ούτε διαδίκτυο, ούτε σχολές και ειδικά στην άλλη γωνιά της γης πηγές αναζήτησης περιεχομένου πολύ ελάχιστο. Υπήρχε ένας συμπαρικός εδώ στο Σύνδε από το Βενί Μυλοποτάμου Σοφοκλής Σφακιανάκης το όνομα του ο οποίος στην ηλικία των 10 χρονών που ήμουν τότε για ένα εξάμηνο ερχόταν σπίτι μας οπότε μπορούσε να με βοηθήσει με τα πρώτα μαθήματα πάνω στην λύρα. Από 'κει και πέρα ήμουνα μοναχός

μου. Από κασέτες και πικάπ ότι άκουγα ξεσήκωνα από μόνος μου. Μέχρι να 'ρθει κάποιος καλλιτέχνης από την πατρίδα να με βοηθήσει ή να με διορθώσει στο σύντομο χρονικό διάστημα που βρισκόταν στο Σύνδνεϊ από την περιοδεία του στην Αυστραλία. Τότε οι καλλιτέχνες ερχόντουσαν μία φορά το χρόνο κάθε Μάη για τους εορτασμούς της Μάχης Της Κρήτης και έπρεπε να περιμένουμε τον επόμενο Μάιο για να ξαναδούμε καλλιτέχνη να μας δώσει ένα χέρι βοήθειας

γνώσεις γύρω από τη μουσικοχορευτική παράδοση της Κρήτης θεώρησα αναγκαία τη δημιουργία ενός πολιτιστικού φορέα που με σύνεση και υπευθυνότητα θα έταζε σαν σκοπό του την προβολή της Κρητικής παράδοσης σε όλες τις φάσεις της παρούσας ζωής εδώ στο Σύνδνεϊ. Με την ίδρυση της Μουσικοχορευτικής σχολής το 1996 κύριος στόχος ήταν η διάσωση και προβολή των ηθογραφικών στοιχείων της Κρητικής παράδοσης. Την λύρα την έκανα περισσό-

άδοσης. Με μία προσεγμένη μελέτη αντλούμενη από σωστές πηγές διασώζεται μία παράδοση και διαδίδεται όσο πιο γνήσια γίνεται μέσα από την εκμάθηση και στην συνέχεια στην εμφάνιση. Με βάση αυτά στόχος μας μέσω της σχολής ήταν να διευρύνουμε τους ορίζοντες και να κάνουμε τους πολίτες αυτής της χώρας κοινωνούς των χαρακτηριστικών δειγμάτων της Κρητικής παράδοσης. Πάμπολλες ήταν οι φορές που μετά από εμφανίσεις των χορευτικών μας τμημάτων ξένοι Αυστραλοί πιάναν στον κύκλο να μάθουν το Χανιώτικο για παράδειγμα. Με αυτόν τον τρόπο μαθαίνανε αυτοί οι άνθρωποι για την Κρήτη, ότι υπάρχει και γνώρισαν μερικές πτυχές από την ζωή στο νησί της καταγωγής μας.

Έχετε συμμετάσχει σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ποια ήταν η πιο συγκινητική στιγμή που ζήσατε;

Έχω διευθύνει 8 μεγάλες συναυλίες εδώ στο Σύνδνεϊ η κάθε εκδήλωση αφήνει τα δικά της αισθήματα και εντυπώσεις. Αν όμως μιλάμε για πρωτόγνωρα συναισθήματα που προκαλούν συγκίνηση πέραν από την παρουσία μου στο πανηγύρι του χωριού του πατέρα μου ίσως άλλη μία σημαντική εμφάνιση που με συγκίνησε ιδιαίτερα ήταν εκείνη η στιγμή που συμμετείχαμε σε μία συναυλία με την ένταξη της Κρητικής λύρας σε μία συμφωνική ορχήστρα μέσα στο Δημαρχιακό Μέγαρο της πόλης του Σύνδνεϊ (Sydney Town Hall) για πρώτη φορά. Ήταν 28 Σεπτεμβρίου του 1997 όπου στην ηλικία των 20 χρονών η συμμετοχή μας παίρνοντας πρωταγωνιστικό ρόλο κατά διαστήματα στην απόδοση συνθέσεων του καταξιωμένου μας μουσικοσυνθέτη Θέμου Μέξη, την οποία ορχήστρα διηύθυνε, υπήρξε μεγάλη τιμή για μας, την λύρα της Κρήτης, την Κρήτη γενικότερα. Γιατί από τις ταβέρνες, τα πανηγύρια και τις χοροεσπερίδες, η λύρα της Κρήτης εισήλθε στα "μεγάλα σαλόνια" μέσα σε ένα μεγαλοπρεπές χώρο όπως το Sydney Town Hall γνωρίζοντας την αποθέωση από ανθρώπους άγνωστους που δεν είχαν καμία σχέση με την Κρήτη ή με την Ελλάδα. Η αποθέωση εκείνη ήταν που γέννησε μέσα μας την ιδέα και την πεποίθηση ότι η λύρα της Κρήτης πρέπει να διακατέχει θέση σε αυτούς τους χώρους και μπορεί να ενταχθεί σε μία συμφωνική ορχήστρα, ακόμα να ακουστεί και μέσα στην Όπερα του Σύνδνεϊ. Ένα γεγονός που βλέπουμε να υλοποιείται σήμερα με την πραγμάτωση αυτού του παιδικού ονείρου στις 13 Δεκεμβρίου 2020.

Γνωρίζουμε ότι οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό έχουν μεγαλύτερη δίψα για εκδηλώσεις με κάποιο ελληνικό στοιχείο. Θεωρείτε τον εαυτό σας ένα κρίκο της αλυσίδας στη μεταλαμπάδευση της κρητικής κουλτούρας;

Πιστεύω πως ένα λιθαράκι έχω βάλει κι εγώ σ' αυτήν την σταυροφορία που λέγεται Κρητική μουσικοχορευτική παράδοση. Μπαιρακτάρης εδώ στην ξενιτιά είμαι και το καυχέμαι σ' αυτήν την σταυροφορία. Με καθοδηγεί το φως και η λάμψη που εκπέμπει ο Κρητικός πολιτισμός. Με λάβαρο τα όσια και ιερά του λαού μας συνεχίζω ακόμη μέχρι σήμερα να προσφέρω.

Τα παιδιά σας μαθαίνουν ελληνικούς χορούς και κάποιο μουσικό όργανο;

Τα παιδιά μου φέτος ξεκίνησαν να μαθαίνουν Ελληνικούς χορούς αλλά με τον κορωνοϊό μετά από δύο μήνες σταματήσανε. Μουσική δεν έχουν αρχίσει ακόμα αλλά προσπαθώ να τους περάσω κάποια μηνύματα μέσα από το παραδοσιακό Ελληνικό τραγούδι, την απαγγελία ποιημάτων. Θέλω μέσα από όλα αυτά να τα κάνω να αισθάνονται περήφανα για τις καταβολές τους, για την καταγωγή τους, την Κρήτη μας και την ιστορία της. Να διατηρήσουμε την Ελληνική γλώσσα που για τον Απόδημο Ελληνισμό έχει δεχτεί το μεγαλύτερο χτύπημα αφού χάνεται από τον γενικό μας πληθυσμό σε ταχύ ρυθμό.

Photo courtesy of Emmanuel Angelicas

Οι συντελεστές της εκδήλωσης Μιχάλης Πλατύρραχος (λύρα), Deniz Simsek (Σάζι), Παναγιώτης Καλανδράνης (κιθάρα), Adem Yilmaz (κρουστά), Γεωργία Γιάτη και Ayse Goknur Shanal (στο τραγούδι).

αν και μετά από δύο τρία χρόνια ξεσηκώναμε από μόνοι μας κομμάτια με αρκετή ευκολία.

Εκτός από τη μουσική έχετε ασχοληθεί και με τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς;

Ναι. Από το 1995 μέχρι το 2012 διδάσκαμε Ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς με περισσότερη προσοχή στους Κρητικούς χορούς στα Ελληνόπουλα δεύτερης και τρίτης γενιάς.

Μιλήστε μας για τη «Μουσικο-Χορευτική Σχολή Πλατύρραχος».

Αντρωμένος σε ηλικία 18 χρονών και με αρκετές

τερο μάθηση, περισσότερο δίδαγμα, περισσότερο πάθος να την διαδώσω σε όλα τα Κρητικόπουλα. Η σχολή αποτελούταν από χορευτικά και μουσικά τμήματα παιδιών γεννημένα και μεγαλωμένα εδώ στο Σύνδνεϊ της Αυστραλίας Ελληνικής καταγωγής. Μέσω του χορού, του τραγουδιού, της μαντινάδας, του θεάτρου αργότερα, προσπαθήσαμε να δώσουμε την πραγματική διάσταση των αξιών στην κάθε μας εμφάνιση.

Η σχολή σας έχει απήχηση μόνο από Έλληνες ή και από Αυστραλούς;

Σκοπός της σχολής όπως είπαμε υπήρξε η προβολή της Κρητικής παράδοσης. Μία τέτοια προβολή περνάει πάντα από δύο στάδια. Της διάσωσης και της δι-

Τι δουλειά έχει η κρητική λύρα να παίζει στην Όπερα του Σύδνεϋ;

Η απόδοση της Κρητικής λύρας και η ενασχόληση μας με την μουσική της Μικράς Ασίας άνοιξε τον δρόμο για συνεργασίες με ξένους και Έλληνες μουσικούς που στην συνέχεια έδωσε την ευκαιρία στην Κρητική λύρα να κάνει την πρώτη της παρουσία μέσα στην Όπερα του Σύδνεϋ. Η συγκεκριμένη παρουσία θα δει την Κρητική λύρα να συμμετέχει σε μία παράσταση παρουσίαση της μουσικής της Μικράς Ασίας ανταποκρινόμενη στα πιστεύω και τους οραματισμούς σύμπραξης και υιοθέτησης κοινών μουσικών στοιχείων και ήχων της πολυπολιτισμικής αυτής χώρας που έχουμε το μεγάλο προτέρημα να ζούμε, της Αυστραλίας. Εξάλλου λόγω έλλειψης Πολιτικής λύρας στο Σύδνεϋ η Κρητική λύρα είναι ο πιο κοντινός αντικαταστάτης της αφού παίζεται με τον ίδιο τρόπο (με το νύχι) στην τεχνοτροπία δηλαδή, δεν υπάρχουν διαστήματα μπορεί ελεύθερα να κινηθεί μέσα στα 9 μόρια που επιτρέπουν τα μουσικά συστήματα της ανατολής από νότα σε νότα στην σύνταξη ενός μακάμ (μουσικό δρόμο ή τρόπο) από τις 53 διαθέσιμες θέσεις ή υπό βυζαντινούς όρους 72 θέσεις (για κάθε ήχο) ενώ και σαν χροιά έρχεται πιο κοντά στην Πολιτική λύρα από τις άλλες λύρες της Ελλάδος π.χ του Πόντου κι ως κουρδίζονται κι οι δυο επί τετράδες νότες.

Πως γεννήθηκε η ιδέα για την παράσταση αυτή;

Η Όπερα του Σύδνεϋ, ενθαρρύνει και θέτει ως κριτήριο αποδοχής μίας εκδήλωσης την σύμπραξη και συνεργασία μουσικών από διαφορετικές εθνότητες, ακολουθώντας το πνεύμα της πολυπολιτισμικής συνύπαρξης των λαών και τα πιστεύω της πολυεθνικής Αυστραλιανής κοινωνίας, γιατί η Αυστραλία είναι μία πολυεθνική χώρα ας μην ξεχνάμε. Επιθυμεί δε να φιλοξενήσει μέσα από τις συμπράξεις αυτές πρωτόγνωρες μουσικές προτάσεις που δεν έχουν ξαναπαρουσιαστεί στην Αυστραλία αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο δίδοντας της το προνόμιο αποκλειστικότητας και πρωτοτυπίας. Δεν μπορεί δηλαδή ένα οποιοδήποτε μουσικό σχήμα να ζητήσει να κάνει εμφάνιση νοικιάζοντας μία αίθουσα. Οι εκδηλώσεις που εγκρίνονται πρέπει να ακολουθούν τα παραπάνω κριτήρια σύμπραξης και πρωτοτυπίας μαζί με τους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιοι κριτές της Όπερας του Σύδνεϋ. Έχοντας ενστερνιστεί τα παραπάνω λοιπόν και συμπράττοντας στους οραματισμούς της πολυπολιτισμικής αυτής χώρας δεχτήκαμε μία πρόταση συμμετοχής με Κρητική λύρα σε ένα σχήμα που θα αποτελέσει από Έλληνες και ξένους μουσικούς για να κάνουμε έτσι μία παρουσίαση της μουσικής της Μικράς Ασίας. Μίας κοινής μουσικής παράδοσης λαών και πολιτισμών η οποία έχει μία κατ' εξοχήν θέση στην καρδιά μας γιατί εκφράζει τον λαό μας που ζούσε στις περιοχές αυτές.

Όποιοι παρακολουθήσουν την παράσταση «Τραγούδια χωρίς σύνορα» τι ακριβώς θα ακούσουν;

Το κοινό θα μεταφερθεί στην Μικρά Ασία μιας εποχής. Θα έχει την ευκαιρία να ακούσει μουσική και τραγούδια από την κοινή μουσική κληρονομιά λαών και πολιτισμών που ζούσαν στις περιοχές αυτές τον περασμένο αιώνα Ρωμιοί, Χριστιανοί δηλαδή, Άραβες, Εβραίοι, Αρμένιοι, Τούρκοι. Αυτήν ακριβώς την εποχή θέλουμε να μεταφέρουμε στο κοινό. Να πάμε λίγο πίσω στο χρόνο, στις πόλεις και στα παράλια της

Μικράς Ασίας να γνωρίσει το ακροατήριο μέσα από τις μουσικές και τα τραγούδια που θα ακουστούν σε διάφορες γλώσσες την κοινή μουσική κληρονομιά των περιοχών αυτών δίδοντας του μία εικόνα από το τι συντελούνταν τον περασμένο αιώνα στις περιοχές αυτές μέσα από τα διάφορα πολιτισμικά ρεύματα.

Απ' ότι έχουμε μάθει ο κόσμος έχει αγκαλιάσει αυτή την εκδήλωση και η παράσταση είναι ήδη sold out. Υπάρχει περίπτωση να γίνει και 2η παράσταση;

Ναι. Έχει ήδη προγραμματιστεί για την ίδια μέρα το βράδυ της 13ης Δεκεμβρίου στις 7.30μ.μ μία δεύτερη παράσταση από την στιγμή που δύο βδομάδες πριν την εκδήλωση εξαντλήθηκαν όλα τα εισιτήρια και κατά γενικά απαίτηση γίνεται η δεύτερη εκδήλωση. Το κοινό έχει πραγματικά αγκαλιάσει την μουσική αυτή πρόταση που εμάς μας χαροποιεί το γεγονός αυτό αφού μας ενθαρρύνει για τον τρόπο που έχουμε προσεγγίσει το όλο θέμα, το πλαίσιο, την όλη μουσική εκδήλωση για να στοχεύουμε ακόμα περισσότερο, να έρθει για να απολαύσει και να γνωρίσει τα μουσικά ακούσματα που προσπαθούμε να φέρουμε στο φως από τις περιοχές των αλησμόνητων πατρίδων που παρουσιάζουμε.

Για τον κόσμο εκτός Αυστραλίας θα υπάρχει τρόπος να δει την παράσταση μέσω live streaming ή μετά στο Youtube;

Όχι δυστυχώς δεν επιτρέπεται ή οποιαδήποτε χρήση τηλεφωνικής συσκευής μέσα στην συναυλία. Είναι αυστηροί οι όροι αυτοί που τηρεί το Sydney Opera House και στο θέμα της παραγωγής ταινίας. Δεν επιτρέπεται καθόλου. Αυτή την στιγμή αυτό ακριβώς διαπραγματευόμαστε προσπαθούμε δηλαδή να καταφέρουμε την βιντεοσκόπηση τουλάχιστον όλης της εκδήλωσης όχι για κερδοσκοπικούς λόγους αλλά να το περάσουμε για τον πιο σημαντικό λόγο της καταγραφής ιστορικού γεγονότος αφού σαν Κρητική πατριά με αυτή μας την πρωτοβουλία γράφουμε ιστορία βάζοντας την λύρα της Κρήτης μέσα στην Όπερα του Σύδνεϋ για πρώτη φορά.

Πόση ώρα θα διαρκέσει η παράσταση και ποιο εί-

ναι οι υπόλοιποι συντελεστές;

Η παράσταση θα διαρκέσει 90 λεπτά. Οι συντελεστές της εκδήλωσης πέραν από εμένα στην Κρητική λύρα θα είναι ο καλός φίλος Deniz Simsek στο Σάζι στο Ταμπουρά, ο Παναγιώτης Καλανδράνης στην κιθάρα, ο Adem Yilmaz στα κρουστά και στο τραγούδι στα φωνητικά η Γεωργία Γιάτση και η Ayse Goknur Shanal.

Πότε θα έρθετε Ελλάδα;

Θα αργήσουμε δυστυχώς. Και λόγω κορωνοϊού αλλά οι επαγγελματικές μας υποχρεώσεις δεν μας επιτρέπουν προς το παρόν μαζί με το γεγονός ότι τα παιδιά μας είναι ακόμα μικρά. Ελπίζουμε και το έχουμε σαν στόχο ότι μέσα στα επόμενα 5 χρόνια θα πρέπει αν όλα πάνε καλά να επισκεφτούμε την πατρίδα των γονιών μας αλλά πιο πολύ και για τα παιδιά μας να γνωρίσουν και να ζήσουν την Ελλάδα μας που προσπαθούμε να μεταφύτουμε μέσα τους.

Αφού σας ευχαριστήσουμε για τη σημερινή υπέροχη κουβέντα που είχαμε εδώ στον Lyrafm 91,4 θέλετε να στείλετε ένα μήνυμα στους ακροατές μας;

Να σας ευχαριστήσω κι εγώ με τη σειρά μου για την φιλοξενία στο σταθμό και στην εκπομπή On Stage του LYRA FM με μία παράκληση ως μήνυμα στους ακροατές σας που το απευθύνω γενικά σε όλους τους Έλληνες. Να μην μας ξεχνάτε. Να μην ξεχνάει η Ελλάδα τον Απόδημο Ελληνισμό. Να μην ξεχνάει η Ελλάδα τα παιδιά της που ζουν σε κάθε γωνιά της γης και την προβάλλουν με τον τρόπο τους βάζοντας τον πολιτισμό μας μέσα στις πιο μεγάλες αίθουσες του κόσμου να την γευτούνε και να την γνωρίσουνε ξένοι βοηθώντας έτσι με τον τρόπο μας κι εμείς την πατρίδα στην αύξηση του τουρισμού της αφού κάνουμε γνωστό τον τόπο μας στους ξένους συμπολίτες που ζουν μαζί μας. Γιατί πρεσβεύουμε την Ελλάδα μας. Να μην μας ξεχνάτε λοιπόν. Κι εδώ ταιριάζει μία μαντινάδα δική μου που έχω στελιώσει και με την οποία θα αποχαιρετήσω την εκπομπή: Ο Κρητικός στην ξενιτιά χτίζει μιαν άλλη Κρήτη, να μάθουν για τον τόπο του στην άκρα του πλανήτη.

(Συνέντευξη του Μιχάλη Πλατύρραχου στο ραδιοφωνικό σταθμό LYRA FM στην Αθήνα.)

Photo courtesy of Emmanuel Angelicas

Ο Μιχάλης Πλατύρραχος γεννήθηκε στο Σύδνεϋ της Αυστραλίας το 1977. Μεγάλωσε σε ένα περιβάλλον με έντονες τις Κρητικές συνήθειες που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην πορεία του. Σε ηλικία 10 χρονών ζήτησε από τον πατέρα του μια Κρητική λύρα. Πολλοί ξακουστοί λυράρηδες φιλοξενούνταν στο σπίτι τους κατά τις περιόδους τους στην Αυστραλία με αποτέλεσμα να δεχτεί εξαιρετικά μουσικά ακούσματα που γρήγορα τα έκανε κτήμα του. Με τα παραδοσιακά μουσικά όργανα της Κρήτης λύρα, βιολόλυρα, λυράκι, κρητικό λαούτο, νησιώτικο ή στεριανό λαούτο, μαντολίνο, έχει συμμετάσχει σε πολλά πολυεθνικά και Ελληνικά Φεστιβάλ στο Σύδνεϋ, σε διάφορες συναυλίες, σε κοινωνικές εκδηλώσεις, σε ταβέρνες και σε αίθουσες δεξιώσεων αλλά και σε εκδηλώσεις παροικιακών φορέων και χοροεσπερίδες, επιχειρώντας να κάνει κοινωνούς της πολιτιστικής Κρητικής κληρονομιάς, άτομα Ελληνικής και μη καταγωγής. Η αγάπη του και η αφοσίωση του για την Κρήτη και τις παραδόσεις της συνεχίζεται, αφού κάθε Δευτέρα βράδυ για δύο ώρες επιμελείται και παρουσιάζει μία ραδιοφωνική εκπομπή προβάλλοντας την Κρητική μουσική, τα ήθη κι έθιμα, τις παραδόσεις, την ιστορία και λογοτεχνία της Κρήτης. Λίγο πριν αποχαιρετίσουμε το 2020 θα υλοποιήσει το παιδικό του όνειρο: Να παίζει Κρητική λύρα μέσα στην Όπερα του Σύδνεϋ για πρώτη φορά, με την συμμετοχή του στην εκδήλωση «Τραγούδια Χωρίς Σύνορα» καθρεπτίζοντας τους οραματισμούς και τα πιστεύω της σύμπραξης καλλιτεχνών και «τεχνών» γενικότερα μέσα στο πολιτιστικό γίγνεσθαι της πολυεθνικής κοινωνίας της Αυστραλίας του 21ου αιώνα.